

Kapitola třináctá

Den smíření

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Den smíření byl pro Izraelský národ nesmírně důležitý den. Byl zvláštním způsobem svatý a lidé nesměli pracovat. Nazývali ho Joma – ten den. Byl základním kamenem obětního systému. Kdo v tom dni nezpytoval své nitro, byl od Izraele oddělen – zabit.

Leviticus 23:29 *Neboť kdokoliv by se nepokořil právě toho dne, bude vyhlazen ze svého lidu.*

Den smíření připadal na desátý den sedmého měsíce Tišri, který odpovídá našemu září, až říjnu. Zvláštní příprava na tento den začala prvního dne Tišri. Prvních deset dní Tišri bylo zaměřeno na to, aby člověk prožil úplnou změnu srdce a celý Izrael se stal znovuzrozeným. Vyvrcholení tohoto procesu nastalo v Den smíření – očištění, kdy bylo Izraeli nabídnuto Boží milosrdenství.

Týden před desátým dnem sedmého měsíce se velekněz přestěhoval ze svého domu v Jeruzalémě do chrámového komplexu. Tam strávil celý týden v modlitbách a rozjímání. V mysli procházel celým obřadem, aby potom neučinil žádnou chybu. V pozdějších letech tam s ním byl ještě jiný kněz, který by ho mohl nahradit, kdyby onemocněl, nebo zemřel. V noci před Dnem smíření nesměl velekněz spát, aby se nějak neposkvrnil.

Bohoslužba

V Den smíření vstali všichni velmi časně. Velekněz konal sám Bohoslužbu při denní, ranní oběti, která byla provedena stejným způsobem jako jindy.

Numeri 29:11 *K tomu jednoho chlupatého kozla jako oběť za hřích kromě oběti za hřích na smíření, ustavičné zápalné oběti, patřičné přídavné oběti a patřičných litých obětí.*

Po skončení této Bohoslužby začala další zvláštní Bohoslužba. Záznam o tom, jak probíhala je zaznamenán v knize Leviticus v šestnácté kapitole.

Tam je psáno: **Leviticus 16:2, 4** *Hospodin řekl Mojžíšovi: Promluv ke svému bratru Áronovi, ať nevchází kdykoli se mu zachce do svatyně za oponu před slitovnicí, která je na truhle, aby nezemřel, neboť se ukazují v oblaku nad slitovnicí.* *⁴Obleče si svatou lněnou suknicí a na jeho těle budou lněné spodky. Přepásá se lněnou šerpou a omotá si lněný turban. To jsou svatá roucha. Umyje si tělo vodou a pak se obleče.*

Než si roucha oblékl, měl se celý umýt vodou.

Na počátku Bohoslužby obdržel velekněz od shromáždění synů Izraele dva kozly k oběti za hřích a jednoho berana k oběti zápalné. Pak přivedl býčka za své vlastní hříchy.

Leviticus 16:3, 5, 11 *³Jen takto ať vejde Áron do svatyně: s býčkem k oběti za hřích a s beranem k zápalné oběti. ⁵Od pospolitosti synů Izraele vezme dva kozly k oběti za hřích a jednoho berana k zápalné oběti. ¹¹Áron přivede svého býčka k oběti za hřích a vykoná obřad smíření za sebe a za svůj dům a zabije svého býčka k oběti za hřích.*

Poté, co byl býček zabit, ale dříve než bylo přisluhováno krví, vzal velekněz kadidelnici plnou řeřavého uhlí z oltáře.

Leviticus 16:12–13 ¹²Vezme plnou kadidelnici řeřavého uhlí z oltáře před Hospodinem a dvě plné hrsti jemného vonného kadidla a přinese to za oponu. ¹³Kadidlo dá na oheň před Hospodinem a oblak z kadidla zakryje slitovnici, která je na svědectví, takže nezemře.

Velebněz byl nyní připraven přisluhovat krví býčka.

Leviticus 16:14 Vezme trochu krve z býčka a stříkne prstem na přední stranu slitovnice na východě a před slitovnicí stříkne prstem trochu krve sedmkrát.

Dřív, než byl býček zabit, byl vykonán ještě jiný obřad. Hozením losu bylo určeno, který ze dvou kozlů bude pro Hospodina a který pro Azázela.

Leviticus 16:8 Áron o ty dva kozly hodí losy, jeden los pro Hospodina a druhý pro Azázela.

Kozel pro Hospodina byl obětován za hřích. Kozel pro Azázela byl živý postaven před Hospodinem, aby na něm byl vykonán „obřad Smíření.“

Leviticus 16:9–10 ⁹Áron přivede kozla, na kterého vyšel los pro Hospodina, a obětuje ho jako oběť za hřích. ¹⁰Kozel, na kterého vyšel los pro Azázela, bude postaven živý před Hospodina, aby na něm vykonal obřad smíření a poslal ho Azázelovi do pustiny.

O obou těchto kozlů bylo řečeno, že je Áron postaví před Hospodinem u vchodu do stanu setkávání.

Leviticus 16:7 Pak vezme dva kozly a postaví je před Hospodina ke vchodu do stanu setkávání.

To znamená, že oba byli přivedeni blízko ke vchodu do stanu setkávání a přivázáni ke kruhům umístěným na podezdívce chodníku a tam ponecháni, zatímco druhá část Bohoslužby s býčkem pokračovala. Tímto způsobem byli postaveni před Hospodinem v očekávání výsledku Bohoslužby konané s kadidlem a býčkem.

Když velebněz vyšel ze Svatyně svatých, kde vykonal obřad s krví býčka, zabil kozla jako oběť za hřích. To bylo ve prospěch lidu. Poté vešel do Svatyně svatých a pokropil krví kozla slitovnici, stejně jako před tím krví býčka a také pokropil krví místo před slitovnicí.

Leviticus 16:15 Potom zabije kozla k oběti za hřích, který je za lid, přinese jeho krev za oponu a s jeho krví udělá to, co udělal s krví býčka: stříkne ji na slitovnici a před slitovnici.

Tímto způsobem byla Svatyně očištěna – bylo učiněno smíření od nečistot a hříchů synů Izraele.

Leviticus 16:16 Takto zproští svatyni od nečistot synů Izraele a jejich přestoupení, od jakýchkoliv jejich hříchů. Totéž učiní pro stan setkávání, který zůstává s nimi uprostřed jejich nečistot.

To samé pak učinil v prvním oddělení Svatyně.

Během toho, co velebněz činil svou službu, bylo nařízeno, že nikdo nesmí být přítomen ve stanu setkávání.

Leviticus 16:17 Nikdo nebude ve stanu setkávání, když vejde, aby vykonal obřad smíření ve svatyni, dokud nevyjde. Tak vykoná obřad smíření za sebe, za svůj dům a za celé shromáždění Izraele.

Není nám úplně znám důvod tohoto zákazu. Důvodem může být skutečnost, že při některých zvláštních obřadech byla opona, která oddělovala první oddělení Svatyně od Svatyně svatých odhrnuta. Tím bylo vidět truhlu smlouvy a slitovnici, nad kterou se projevovala Boží přítomnost. Každý, kdo nebyl zvláštním způsobem určen ke vstupu do Svatyně, byl v nebezpečí, že okamžitě zemře.

Očišťování stanu setkávání a oltáře

Leviticus 16:16, 18–20 ¹⁶Takto zproští svatyni od nečistot synů Izraele a jejich přestoupení, od jakýchkoliv jejich hříchů. Totéž učiní pro stan setkávání, který zůstává s nimi uprostřed jejich nečistot.

¹⁸Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem, a vykoná za něj obřad smíření. Vezme trochu krve z býčka a trochu krve z kozla a dá na rohy oltáře kolem dokola. ¹⁹Sedmkrát na něj stříkne prstem trochu krve a tak ho očistí a posvětit od nečistot synů Izraele. ²⁰Když dokončí obřad smíření za svatyni, stan setkávání a oltář, přivede živého kozla.

Je nutné si všimnout, že je druhé oddělení Svatyně nazývané Svatyní. To nás ale nemusí mást, protože jako protějšek je uváděn stan setkávání, čímž je míněno první oddělení Svatyně. Tento verš musíme tedy chápat tak, že Áron dokonal očistění prvního i druhého oddělení Svatyně včetně oltáře.

Když Áron obětoval býčka, očistil sebe a celý svůj dům.

Leviticus 16:6, 11 ⁶Áron přivede svého býčka k oběti za hřích a vykoná obřad smíření za sebe a za svůj dům. ¹¹Áron přivede svého býčka k oběti za hřích a vykoná obřad smíření za sebe a za svůj dům a zabije svého býčka k oběti za hřích.

Naproti tomu kozel byl obětí za hříchy lidu.

Leviticus 16:8, 15 ⁸Áron o ty dva kozly hodí losy, jeden los pro Hospodina a druhý pro Azázela. ¹⁵Potom zabije kozla k oběti za hřích, který je za lid, přinese jeho krev za oponu a s jeho krví udělá to, co udělal s krví býčka: stříkne ji na slitovnici a před slitovnici.

Ovšem nebylo řečeno, že přísluhováním krví kozla Áron očistil lid. Očistil první a druhé oddělení Svatyně.

Leviticus 16:16 Takto zproští svatyni od nečistot synů Izraele a jejich přestoupení, od jakýchkoliv jejich hříchů. Totéž učiní pro stan setkávání, který zůstává s nimi uprostřed jejich nečistot.

Nepopíráme, ale naopak potvrzujeme, že bylo uskutečněno očistění za lid, ovšem je to prohlášeno na jiném místě.

Leviticus 16:30, 34 ³⁰Protože tohoto dne za vás vykoná obřad smíření, aby vás očistil od všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti.

³⁴Toto bude pro vás věčné ustanovení: vykonat obřad smíření za syny Izraele, za všechny jejich hříchy jednou za rok. A on učinil tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Je zajímavé si všimnout, že krev býčka očistila Árona a jeho dům. Zatímco krev kozla očistila první a druhé oddělení Svatyně.

Leviticus 16:18 Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem a vykoná za něj obřad smíření. Vezme trochu krve z býčka a trochu krve z kozla a dá na rohy oltáře kolem dokola.

Naše studium nás vede k závěru, že Den smíření sloužil k očištění jak věcí, tedy prvního a druhého oddělení Svatyně a oltáře, tak i očištění kněží a lidu. Obojí bylo očištěno.

Leviticus 16:16, 19, 30 ¹⁶Takto zprostiti svatyni od nečistot synů Izraele a jejich přestoupení, od jakýchkoliv jejich hříchů. Totéž učiní pro stan setkávání, který zůstává s nimi uprostřed jejich nečistot. ¹⁹Sedmkrát na něj stříkne prstem trochu krve a tak ho očistí a posvěti od nečistot synů Izraele. ³⁰Protože tohoto dne za vás vykoná obřad smíření, aby vás očistil od všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti.

Tyto dva účely očištění jsou těsně spojeny. Jeden závisí na druhém. Svatyně i Svatyně svatých byly očištěny – ne od nějakého hříchu, nebo zla vězícího ve Svatyni, nebo oltáři, ale od hříchů, nečistot a přestoupení synů Izraele. Verš 16.

To samé platí pro oltář. Verš 19 – viz výše.

Tyto texty objasňují, že to byly hříchy Izraele, které znečistily celou Svatyni i oltář. K tomuto znečištění docházelo po celý rok při každodenní bohoslužbě. Každého rána a večera byl zabit beránek a jeho krev byla pokropena oltář i jeho okolí. To oltář znečistilo. Hříšníci přinesli své oběti za hříchy, krev byla kropena ve Svatyni a také byla dána na rohy oltáře. Jiné oběti byly přineseny a krev byla pokropena okolí oltáře. Tímto způsobem byla celá Svatyně i oltář znečištěny. Bohoslužba v Den smíření měla odstranit všechny tyto hříchy a očistit jak Svatyni, tak kněžstvo i lid.

Otázky

Právem se můžeme ptát. Proč potřeboval lid očištění. Cožpak nepřinášeli své oběti během celého roku, když hřešili? Nevyznávali své hříchy? Neodešli, když jim bylo odpuštěno? Proč by mělo být zapotřebí, aby jim bylo odpuštěno po druhé? Proč by se měly hříchy připomínat ještě každý rok?

Židům 10:2–4 ²Což by nepřestali obětovat, kdyby ti, kdo Bohu slouží, již neměli žádné vědomí hříchu, když jsou jednou očištěni? ³Ale v těch obětech je každoročně připomínka hříchu, ⁴neboť je nemožné, aby krev býků a kozlů odstraňovala hříchy.

Tyto otázky vyžadují odpovědi.

Je nutné si uvědomit, že vykoupení je vždy vázané podmínkou trvalého pokání. Bůh odpouští, ale odpuštění není bezpodmínečné a nezávislé na budoucím životě hříšníka.

Ezechiel 18:24 Když se ale spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a spáchá špatnost, bude jednat podle všech ohavností, které spáchal ten ničema, bude žít? Žádné jeho spravedlivé činy, které konal, nebudou připomínány. Zemře ve své věrolomnosti, kterou se zpronevěřil, a ve svém hříchu, kterým zhřešil.

Tento text jasně prohlašuje, že když se někdo odvrátí od spravedlivých skutků, nebude na jeho dobré skutky pamatováno. A také naopak je zřejmé, že když byl někdo bezbožný a odvrátí se od své špatné cesty, nebudou mu připomínána žádná jeho přestoupení.

Podle tohoto principu jednal i Kristus v podobě člověka, který byl dlužen 1000 hřiven a prosil, aby mu bylo odpuštěno.

Matouš 18:27 I slitoval se pán onoho otroka, propustil ho a dluh mu odpustil.

Když však byl stejný člověk nemilosrdný ke svému služebníku, který mu dlužil 100 peněz, dal jej uvrhnout do vězení. Pán mu na to pravil.

Matouš 18:32–35 ³²Tehdy si ho jeho pán zavolal a řekl mu: „Otroku zlý, celý ten dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě poprosil. ³³Neměl ses také ty smilovat nad svým spolu – otrokem, jako jsem se i já smiloval nad tebou?“ ³⁴A jeho pán se rozhněval a předal ho mučitelům, dokud [mu] nezaplatí celý dluh. ³⁵Tak i můj nebeský Otec učiní vám, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru [jeho přestoupení].

Bůh vede záznam o životě každého člověka. Kdokoli prosí upřímně, aby mu bylo odpuštěno, Bůh mu odpustí. Někteří lidé ale, když jim bylo odpuštěno, změni někdy své smýšlení. Svým životem ukazují, že jejich pokání není trvalé. A tak Bůh místo toho, aby odpustil s konečnou platností, zaznamenal u jmen lidí, že jim odpustil, ale čeká s konečným vymazáním hříchů, dokud si to všechno důkladně nepromysleli. Jestliže si na konci svého života stále ještě oškliví své hříchy a upřímně jich litují, Bůh je považuje za věrné a v Den soudu bude jejich záznam s konečnou platností očištěn. Tak to bylo i v dobách Starozákonního Izraele. Když se přiblížil Den smíření – očištění, měl každý provinilec příležitost ukázat, že jeho postoj vůči hříchu se nezměnil. Pokud to tak bylo, byly jeho hříchy vymazány a on byl zcela očištěn – smířen s Bohem.

Den soudu

Den smíření byl pro Izrael Den soudu. Každý den v průběhu roku přicházeli hříšníci do chrámu a dostávali odpuštění. V Den smíření byly tyto hříchy Bohem přezkoumány.

Židům 10:3 Ale v těch obětech je každoročně připomínka hříchů.

V Den smíření každý věrný Izraelita obnovil své zasvěcení Bohu a utvrdil své pokání. Výsledkem bylo, že mu bylo nejen odpuštěno, ale byl i očištěn.

Leviticus 16:30 Protože tohoto dne za vás vykoná obřad smíření, aby vás očistil od všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti.

Každý Izraelita musel být velmi šťastný, když toho večera šel domů s vědomím, že je očištěn od všech svých hříchů. Stejně zaslíbení je dáno i křesťanům v Novém zákoně.

1. list Janův 1:9 Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.

Apoštol Jan popsal Den soudu následujícími slovy:

Zjevení 20:12 A uviděl jsem mrtvé, velké i malé, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Byla otevřena i jiná kniha, to jest kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých skutků, zapsaných v těch knihách.

Z textu je zřejmé, že mrtví byli souzeni podle záznamů, které byly zapsány v knihách. Den smíření byl předobrazem této události. Ve Svatyni nebyly sice žádné knihy, ale záznamy hříchu byly zapsány každou kapkou krve, pokropenou na oltáři zápalů při raní a večerní bohoslužbě. To představovalo záznam o spáchaných hříších. Krev pomazaná knězem na rohy oltáře zápalů a kadidlového oltáře symbolizovala záznam odpuštěných hříchů. V Den smíření byly hříchy těch, kterým již bylo odpuštěno, vymazány. Nekající hříšníci byli zabiti. Tímto způsobem byla Svatyně očištěna od záznamů hříchů nahromaděných za celý rok. Hříchy již déle nesvědčily proti Božimu lidu. Nezůstal ani jeden záznam.

Kristus reprezentant člověka

Již dříve jsme studovali skutečnost, že Áron nejenom že zastupoval lid, ale on se s ním doslova identifikoval. Co učinil on, to učinili oni. Co učinili oni, učinil on.

Velekněz reprezentoval celý Izraelský národ. Všichni Izraelité byli tzv. v něm.

Adam reprezentoval celé lidstvo. Skrze něho vstoupil do světa hřích.

Římanům 5:12 Proto jako skrze jednoho člověka vešel do světa hřích a skrze hřích smrt, tak se také smrt rozšířila na všechny lidi, protože všichni zhřešili.

Skrze jeho neposlušnost mnozí zhřešili.

Římanům 5:15, 17, 19 ¹⁵Avšak s darem milosti tomu není tak jako s proviněním. Jestliže proviněním jednoho člověka mnozí zemřeli, mnohem více se na mnohé rozhojnila Boží milost a dar spravedlnosti v milosti toho jednoho člověka, Ježíše Krista. ¹⁷Jestliže proviněním jednoho člověka smrt vládla skrze toho jednoho, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a dar spravedlnosti, budou vládnout v životě skrze toho jednoho, Ježíše Krista. ¹⁹Jako se skrze neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také skrze poslušnost jednoho stanou mnozí spravedlivými.

Kristus reprezentuje lidstvo. On je tím druhým Adamem.

1. list Korintským 15:47 První člověk je ze země, z prachu, druhý člověk [Pán] z nebe.

Římanům 5:19 Jako se skrze neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také skrze poslušnost jednoho stanou mnozí spravedlivými.

Přestoupením prvního člověka Adama přišel soud na všechny lidi. Spravedlností druhého člověka – Adama – Ježíše Krista, přišlo na lidi ospravedlnění k životu.

Římanům 5:18 A tak tedy: Jako skrze provinění jednoho člověka přišlo na všechny lidi odsouzení, tak i skrze spravedlivý čin jednoho člověka přišlo na všechny lidi ospravedlnění k životu.

1. list Korintským 15:22 Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni.

Velekněz byl předobrazem Krista. Byl zástupcem celého národa. Jako jejich zástupce byl ztotožňován s jejich hříchy a hoden smrti. Jako předobraz Krista byl jejich prostředníkem a spasitelem. V obou případech jednal s Bohem za celý národ. Když ho Bůh přijal, přijal skrze něho i lid. Lidé proto dychtili slyšet zvuk zvonečku na rouchu velekněze v Den smíření. Když bylo usmíření vykonáno a lidé slyšeli zvuk zvonečku, bylo to znamením, že Bůh přijal jejich zástupce. Jejich radost a vděčnost byla nesmírná, protože je Bůh přijal v osobě velekněze.

Když velekněz vešel do Svatyně svatých v Den smíření, zastupoval všechnen lid. V něm se celý národ objevil před Hospodinem, aby složil účty z hříchů spáchaných za celý rok. Záznam o těchto hříších byl učiněn skrze krev na oltáři zápalů a ve Svatyni. Den smíření byl dnem konečného zúčtování, soudu, kdy Bůh zkoumal všechny jejich hříchy. Velekněz se objevil v Boží přítomnosti zakryt oblakem kadidla. Poprvé v celém roce byly hříchy předneseny před Boha ve Svatyni svatých. Velekněz pokropil krví býčka slitovnicí směrem k východu.

Leviticus 16:14, 11 ¹⁴Vezme trochu krve z býčka a stříkne prstem na přední stranu slitovnice na východě a před slitovnicí stříkne prstem trochu krve sedmkrát.

¹¹Áron přivede svého býčka k oběti za hřích a vykoná obřad smíření za sebe a za svůj dům a zabije svého býčka k oběti za hřích.

Velekněz byl nyní čistý. Jakékoliv hříchy se kterými byl ztotožňován, nebo za které byl odpovědný byly obrazně přeneseny do Svatyně. On byl čistý, ale Svatyně ne.

Čeho bylo až do tohoto okamžiku dosaženo? Velekněz se ve své hodnosti, jako zástupce všeho lidu objevil před Bohem a před Zákonem. Uznal své hříchy a kropil krví. Bylo to, jako by se ho Zákon ptal. Zhřešil jsi? Velekněz odpověděl: „Ano zhřešil jsem a vyznal jsem své hříchy.“ Zákon jako by mu odpověděl: „Důsledkem hříchu je smrt. Nemám žádnou jinou možnost než vyžadovat tvůj život.“ Velekněz odpověděl: „Přinesl jsem krev oběti, prosím přijmi ji.“

Krev byla kropena na slitovnici. Místo hříšníka byl přijat zástupce. Na něj byl vložen hřích, byl hřichem učiněn a proto zemřel. Zaplatil pokutu za přestoupení. Zemřel místo hříšníka a za hřích. Zaplatil dluh způsobený hřichem.

Když jsme uvažovali o obětech za hřích, zdůraznili jsme důležitost vložení rukou na hlavu oběti, což symbolizovalo přenesení hříchu na oběť. Stejným způsobem vzal Kristus naše hříchy na sebe. Byl učiněn hřichem. Musel zemřít, protože mzdou hříchu je smrt.

Kristus zemřel nejenom jako zástupce hříšníků, ale on sám jako člověk byl zároveň bez hříchu. Byl bezhříšný, ale přesto zemřel. Smrt Ježíše Krista, Božího Syna, který nezhřešil, byl nevinný, je součástí Božího plánu vykoupení. Smrt hříšníka uspokojí požadavek Zákona. Smrt bezhříšného Vykupitele opatřuje výkupné a osvobozuje hříšníka od smrti.

Když velekněz obětoval býčka a pokropil krví slitovnici i před slitovnicí, bylo mu řečeno, aby také zabil kozla, jako oběť za hříchy lidu a vnesl krev dovnitř za oponu.

Leviticus 16:15–16 ¹⁵Potom zabije kozla k oběti za hřích, který je za lid, přinese jeho krev za oponu a s jeho krví udělá to, co udělal s krví býčka: stříkne ji na slitovnici a před slitovnici.

¹⁶Takto zproští svatyni od nečistot synů Izraele a jejich přestoupení, od jakýchkoliv jejich hříchů. Totéž učiní pro stan setkávání, který zůstává s nimi uprostřed jejich nečistot.

Již jsme zmínili, že krev býčka a kozla vykonaly dvě různé věci. První očistila Árona a jeho dům. Druhá očistila lid a Svatyni. Nikde se nemluví o tom, že krev býčka očišťuje Svatyni. Avšak je to s určitostí prohlášeno o krvi kozla.

To se dá vysvětlit následovně: Během celého roku při každodenní Bohoslužbě obdržel hříšník odpuštění. Smíření bylo provedeno krví a skrze tuto krev byly hříchy přeneseny do Svatyně. Krev tedy byla obtížena hřichem, což Svatyni znečistilo.

Když velekněz kropil krví býčka ve Svatyni, byl očištěn. Všechny hříchy, kterých se buďto dopustil on sám, i ty, za něž byl odpovědný, byly vyznány a přeneseny do Svatyně. Když po obřadu v Den smíření vyšel ze Svatyně svatých, byl očištěn, byl svobodný, svatý, byl symbolem Krista, který byl bez hříchu.

Kozel pro Hospodina, jehož krví měl později kropit, představuje toho bezhříšného Vykupitele, Božího Syna, Ježíše Krista. Všechny oběti přinášené během celého roku znázorňovaly smrt Ježíše Krista, jako nositele hříchu. On, který byl bezhříšný, byl učiněn hřichem. Kozel v Den smíření byl symbolem vyvoleného, nevinného, neposkvrněného Božího Syna, který zemřel za naše hříchy.

Židům 7:26 Takový velekněz byl pro nás vhodný: svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, ten, který se stal vyšším nad nebesa.

Protože krev kozla nebyla obtížena hřichem, měla moc očistit celou Svatyni.

Kropení krví při ranních a večerních obětí za celý národ, pokrývalo všechny hříchy spáchané Izraelským národem pro ten určitý den. Denní oběti na oltáři představovaly Krista, který zemřel za nás, když jsme byli ještě hříšníci.

Římanům 5:8 Bůh však projevuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Efezským 5:2 A žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a vydal sám sebe za nás jako dar a oběť Bohu v příjemnou vůni.

1. list Janův 2:2 On je smírčí obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa.

Každodenní zápalná oběť byla symbolem Ježíše Krista, který vydal sám sebe za hříchy světa. Zemřel za všechny lidi. Tím učinil opatření, aby mohl spasit všechny, kteří jeho nabídku spásy přijmou. Kropení krví kolem dokola i na oltář naznačovalo, že smíření – očištění, bylo učiněno dočasně. Také to znamenalo, že hříchy byly zaznamenány, ale očištění jednotlivce nebylo dosud provedeno.

Jednotlivé oběti za hřích a přestoupení symbolizovaly záznam hříchů, pro které bylo očištění vyžadováno. Tyto hříchy byly již zaznamenány v každodenní ranní i večerní bohoslužbě. Nyní jednotliví provinilci zaznamenávají své pokání tím, že přinášejí požadované oběti, jejichž krev je správným způsobem umístěna na rohy oltáře zápalu, na rohy oltáře s kadidelnicí a kropena před oponou. Takto aplikovaná krev symbolizovala vyznané hříchy. Jak jsme již zmínili, všechny vyznané hříchy se nakonec dostaly do Svatyně, protože v případech kdy krev nebyla do Svatyně přímo vnesena, jedli kněží maso oběti a tím na sobě nesli hřích. Když pak kněží obětovali oběti za sebe, byly tyto hříchy i jejich vlastní, vneseny do Svatyně.

Služba v pozemské Svatyni byla obrazem toho, co se děje ve Svatyni nebeské. Tam je uchován záznam o hříších, jak nevyznaných, tak i vyznaných. Když nastal Den smíření, bylo všeobecně předpokládáno, že všichni své hříchy vyznali a že jejich vyznání bylo zaznamenáno krví ve Svatyni. K dokončení díla smíření mezi hříšným člověkem a Bohem, bylo nyní nutno, aby byly záznamy hříchů kompletně vymazány. K tomu bylo nutné, aby Svatyně byla od svého znečištění očištěna krví. Dříve, než bylo toto zvláštní očišťování provedeno, vešel velekněz do Svatyně svatých s krví býčka, aby očistil sebe a svůj dům. Když toto bylo vykonáno, začalo dílo očišťování. Nejdříve byla krví kozla pro Hospodina očištěna Svatyně svatých a potom Svatyně. Tím byl záznam o hříchu vymazán. Teprve poté byl očišťován oltář.

Leviticus 16:19–20 ¹⁹Sedmkrát na něj stříkne prstem trochu krve a tak ho očistí a posvětlí od nečistot synů Izraele. ²⁰Když dokončí obřad smíření za svatyni, stan setkávání a oltář, přivede živého kozla.

Nyní bylo vše očištěno, smířeno a napraveno.

Až dosud nebylo řečeno nic o očišťování božího lidu. Ti sice již své hříchy vyznali, bylo jim odpuštěno, ale záznam o jejich hříších zůstal. V Den smíření byly záznamy vymazány. Vymazání záznamů hříchů bylo posledním úkonem v procesu smíření – očištění lidu. Začali nový rok s čistým štítem.

Je důležité si všimnout, že krev býčka byla dána na rohy oltáře.

Leviticus 16:18 Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem, a vykoná za něj obřad smíření. Vezme trochu krve z býčka a trochu krve z kozla a dá na rohy oltáře kolem dokola.

Otázkou je, proč to byla krev býčka. Velekněz reprezentoval celý lid. Vyjednával za něj s Bohem. Jako Kristův zástupce obrazně provedl očistění – smíření, takže když v Den smíření bylo jeho dílo vykonáno, byly všechny vyznané hříchy vymazány. Když tyto hříchy za Izrael vyznal, přijal odpuštění. O veleknězi se tehdy pravilo, že za ně koná smíření a očišťuje je.

Leviticus 16:30 Protože tohoto dne za vás vykoná obřad smíření, aby vás očistil od všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti.

Není pochyb, že v Izraelském národě, byli lidé, kteří odkládali vyznání svých hříchů, až bylo příliš pozdě na to, aby přinesli osobní oběť za hřích dřív, než začal Den smíření. Byli to lidé, kteří litovali svých hříchů, ale odkládali přijít ke Svatyni. Jiní zase byli nemocní, nebo byli na cestě z dalekých zemí. Nemohli tedy přinést oběti za hřích, nebo přestoupení. Měli být vyhnáni?

Jejich hříchy byly zaznamenány v každodenní ranní a večerní bohoslužbě, ale žádné vyznání nebylo zaznamenáno ve Svatyni, protože nepřinesli žádnou oběť. Co tedy muselo být učiněno? Velekněz dal v Den smíření trochu krve na rohy oltáře a tím zaznamenal vyznání a odpuštění za ně. Vykonal za ně to, co by vykonali sami, kdyby na to měli čas, nebo mohli. Protože ale činili pokání, byli zahrnuti do očistění a smíření s Bohem. Jedním z nich byl zloděj na kříži.

Tím bylo dílo Dne smíření – očistění dokončeno, pokud se týká všech vyznaných hříchů. Každý, kdo vyznal své hříchy a opravdu jich litoval, měl jistotu, že jsou vymazány. Slyšel znění zvonečků, když velekněz končil bohoslužbu v Den smíření. **Nejenom, že byl omilostněn a bylo mu odpuštěno, ale byl i čistý.**

1. list Janův 1:9 Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.

Bůh v každodenní bohoslužbě hříšníkům odpustil. V Den smíření ale byli očistěni. Dokonce i záznam o jejich hříších byl vymazán. Izrael byl čistý.